

Студијски програм: Мастер професор биологије			
Назив предмета: ИСТОРИЈА БИОЛОГИЈЕ			
Наставник: Вера Жупанец			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: нема			
Циљ предмета Упознавање историјског развоја биологије као науке и њених дисциплина од идеја филозофа старе Грчке до открића модерне биологије на молекуларном нивоу почетком XXI века. Упознавање најистакнутијих научника у области биологије и њихових открића. Развој наставе биологије.			
Исход предмета Познавање историјског развоја биологије као науке и наставе биологије од класичне Антике до почетка XXI века. Примена открића из биологије у наставној пракси.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Схватање о природи кроз векове: преисторија, источна Антика, Класична Антика, Кина, Индија и Блиски исток, класична Антика. Биологија у средњем веку, XVI веку, XVII веку. Квантитативна биолошка истраживања. Биологија у XVIII веку. Претходници еволуционизма (Велики природњаци: Карл Лине и Буфон. Развој упоредне анатомије (Петрус Кампера и Џон Хантер). Развој експерименталне биологије (Рене Антоан Фершо – Реомир, Спаланцани, Абрахам Трембли и Шарл Боне). Развој ембриологије (Каспар Фридрих Волф). Развој физиологије (Алберт фон Халер, Џозеф Присли и Антоан – Лоран Лавоазије). Природњаци који су путовали по свету (Жозеф Питон Џејмс Кук). Биологија у XIX веку. Од Ламарка до Дарвина (Ламарк, Кувије, Жофроа Сент-Илер). Развој ћелијске и молекуларне биологије (Матијас Шлајден, Теодор Шван и Рудолф Фирхов). Развој ембриологије (Ернст Хекел). Дарвин и дарвинизам (Дарвин и његово дело). Екстремна схватања о еволуцији (Вајсман и неодарвинизам). Биологија у XX веку. (Почеци генетике (Менделизам и закони наслеђивања). Развој микробиологије (Луј Пастер, Роберт Кох и Џозеф Листер). Развој вирологије (Лефлер и Фрош). Развој физиологије (Клод Бернар, Жан Пуркиње, Чарлс Бел и Иван Павлов) и биохемије (Велер, Јустус фон Либиг и Хелмхолц). Ћелијска и молекуларна биологија (Вотсон и Крик, Ландштајнер и Винер). Развој генетике и еволуције (Хуго де Вриес, Карл Коренс и Ерих фон Чермак, Томас Хант Морган). Допринос наших научника развоју биологије (Јосиф Панчић, Живојин Ђорђевић, Синиша Станковић, Милутин Радовановић, Јован Хаџи, Недељко Кошанин, Стеван Јаковљевић, Иван Ђаја, Душан Каназир и други). Развој Методике наставе биологије. Преглед основних проблема Методике наставе биологије у свету и код нас. <i>Семинарски рад:</i> Најважнија открића у биолошкој науци и њихов значај за развој биологије. Добитници Нобелове награде у области биологије и њихова открића.			
Литература 1. Теодоридес, Ж. (1995): Историја биологије, ПЛАТΩ, Београд. 2. Ђурчић, Б., Радовић, И. уред. (1998): Симпозијум: „145 година биологије и 25 година молекуларне биологије у Србији“ (1853-1972-1998), Биолошки факултет Универзитета у Београду, Београд. 1. Ђурчић, Б., Коњевић, Р. уред. (1999): Симпозијум: Пола века Српског биолошког друштва (1947-1997), Српско биолошко друштво и Биолошки факултет Универзитета у Београду, Београд.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	
Методе извођења наставе: Предавања и дискусије, кооперативна и индивидуална активност студената			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	–
практична настава	–	усмени испит	60
колоквијум-и	–		
семинар-и	30		